

Yttrande över "Utländsk näringsverksamhet i Sverige, SOU 2010:46"

Dnr 801 20347-10/112

Kronofogdemyndigheten (KFM) tillstyrker i allt väsentligt utredningens förslag, men vill emellertid lämna följande synpunkter.

KFM välkomnar en förenkling och ett tydliggörande av filiallagstiftningen. Men KFM delar utredningens bedömning att de minskade kraven på filialregistrering och föreståndare enligt filiallagstiftningen kan leda till en risk att den ekonomiska brottsligheten ökar. Den föreslagna anmälningsskyldigheten kommer sannolikt att minska den risken. KFM vill ändå framhålla värdet av att det sker en uppföljning av konsekvenserna av förslagen, om de genomförs. Syftet med en sådan uppföljning skulle vara att undersöka om oegentligheter, främst i form av ekonomisk brottslighet, har ökat.

I förslaget om en ny bestämmelse i 21 a § filiallagen om automatisk avregistrering av företrädare för filialer som fått näringsförbud (som KFM tillstyrker) undrar KFM om inte det även ska omfatta föreståndare, eftersom det enligt 24 § filiallagen är förbjudet för den som har näringsförbud att vara föreståndare.

Då det är tillåtet för den som är underkastad näringsförbud att vara särskild delgivningsmottagare enligt 8 kap. 40 § ABL och motsvarande bestämmelser i föreningslagen och stiftelselagen bör detta vara fallet också när det gäller delgivningsmottagare/kontaktpersoner för filialer respektive företrädare för företag som tillhandahåller tjänster. KFM skulle önska ett förtydligande på denna punkt.

Om det föreligger en etablering gäller det svenska regelverket full ut t.ex. i fråga om beskattning, redovisningskrav, arbetsrätt osv. Föreligger det en tillfällig tjänst kan det vara svårare att veta vad som gäller. KFM är av den uppfattningen att det bör klargöras om denna gren av tjänsteverksamhet kan försättas i konkurs samt om en företrädare för denna kan meddelas näringsförbud i Sverige. Med dagens regler kan endast en filial med fast driftställe försättas i konkurs. I sammanhanget kan nämnas att uppräkningsformen i 4 § lag (1986:436) om näringsförbud inte är konsekvent, där det anges vilken personkrets som kan meddelas näringsförbud inte är heltäckande.^[1]

Det framgår inte av förslaget om ändring av filiallagen om det utländska företaget eller den enskilda näringsidkaren som är anmälningspliktiga enligt 2 a § ska erhålla ett eget organisationsnummer eller någon annan form av identifikationsnummer från Bolagsverket. KFM anser att ett unikt id för den anmälningspliktiga näringsverksamheten skulle underlätta för företaget och den enskilde näringsidkaren samt för dess motparter.

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. Vid den slutliga handläggningen har också deltagit verksjuristen Stefan Berglund, föredragande.

Eva Liedström Adler

Stefan Berglund

^[1] Jfr Svea hovrätts dom, 2010-03-31, i mål B 6047-09